

Bakatyin, a KGB új főnöke már közlékenyebbnek mutatkozott. Ám sem ő, sem helyettese, Nyikolaj Sztoljarov altábornagy nem tudtak új információkkal előállni. Az archívumban talált, igen kevés dokumentum egyike, egy 1957. június 12-én kelt kézírásos levél, amelyet a KGB akkori főnöke egy magas állású külügyminisztériumi hivatalnoknak címzett, azt közölte, hogy a Wallenbergre vonatkozó dokumentumokat az MVD (a KGB elődszervezete) parancsára megsemmisítették.¹⁴⁸

A Szovjetunió 1991-ben bekövetkezett szétesése – ha valamilyen előreláthatatlan fejlemény nem szól közbe – azt valószínűsíti, hogy az újonnan kialakuló politikai konfigurációk vezetői remélhetőleg fel fogják tární az igazságot Wallenberg tragikus sorsa felől.¹⁴⁹

Spanyolország. A Franco-kormányzat, jóllehet nyíltan rokonszenvezett a polgárháború idején segítségére siető tengelyhatalmakkal, mégis menedékjogot adott – ha korlátozott számban is – a náci uralom alatti Európából menekült zsidóknak. Kivált jóindulatú volt a spanyol eredetű szefárd zsidókkal. 1943-ban például, amikor az SS nekikezdett a görög zsidóság megsemmisítésének, a spanyolok különleges érdeklődést mutattak 600, általuk spanyol eredetűnek tartott szaloniki zsidó iránt. A nácik erre felajánlották, hogy valamennyit visszatelepítik, de a spanyolok csak 50-et akartak fogadni. Sikerült azonban elérniük, hogy a többi a kiváltságosoknak fenntartott különtáborba vigyék át Bergen-Belsenbe. Végül is a háború befejeztével e csoportból 365 ember kapott belépési engedélyt Spanyolországba.¹⁵⁰

Spanyolország – akárcsak Svájc és Svédország – csak a vidéki deportálások lezárultával vállalt aktív szerepet a magyarországi eseményekben, éspedig azt követően, hogy Lisszabonban 1944. július 5-én találkozó jött létre a portugáliai spanyol nagykövet, valamint a palesztinai Jewish Agency Végrehajtó Bizottsága részéről Eliyahu Dobkin, a Zsidó Világkongresszus részéről pedig I. Weissmann között. A zsidó vezetők Spanyolország segítségét kérték a náciaktól megszállt országok szefárd zsidóinak megsegítésére; e kérésre a nagykövet kifejtette, hogy a spanyol kormány már elhatározta: védelmet nyújt minden olyan szefárd zsidónak, aki igazolja „spanyol eredetét vagy nemzetiségét a spanyol konzulátuson”¹⁵¹.

Egy héttel ezután a budapesti Zsidó Tanács táviratot kapott a Menekülteket Segítő Tangeri Bizottságtól (Comité d'Assistance aux Réfugiés Tanger). Ebben közölték a Zsidó Tanáccsal, hogy Tanger befogadna 500 gyereket; ebből 200-at a bizottság jelölne ki, 300-at pedig a Zsidó Tanács választana ki. (Mivel a Tangeri Nemzetközi Övezet a háború idején spanyol megszállás alatt volt, ez a felajánlás nyilvánvalóan a spanyol kormány